

ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України» завершив виконання проекту «Роль міжнародних організацій у діяльності інститутів громадянського суспільства в Україні»

Нещодавно науковий колектив ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України» на чолі з директором доктором історичних наук, професором А.І.Кудряченком завершили виконання конкурсної науково-дослідної роботи на тему: «Роль міжнародних організацій у діяльності інститутів громадянського суспільства в Україні». Вона здійснювалася в рамках трьохрічної наукової програми «Громадянське суспільство, особа, держава: національний досвід і потенціал взаємодії».

У ході наукового дослідження ролі міжнародних організацій у діяльності інститутів громадянського суспільства в нашій країні співробітники Інституту комплексно проаналізували ефективність ключових напрямів співробітництва та механізмів взаємодії міжнародних і вітчизняних організацій громадянського суспільства (ОГС) у контексті становлення та розвитку громадянського суспільства. Науковцями також розроблено практичні рекомендації щодо вдосконалення цього співробітництва в контексті подальшого демократичного поступу України, мінімізації впливу негативних кризових явищ у політиці, економіці, суспільстві як усередині країни, так і ззовні.

Вагому роль у процесі поступового усвідомлення громадянами потреби у громадсько-політичній діяльності відіграють міжнародні організації, що сприяють оптимізації відносин у тріаді «особа – суспільство – держава» в Україні. Доведено, що міжнародні організації є життєво важливим компонентом реформ у країні та захисту інтересів громадян, вони роблять внесок у формування національної політики; політичний діалог, координацію секторальних політик; аналіз впровадження реформ; виконання державного бюджету; розбудову спроможностей, зокрема для бюджетної грамотності й громадського контролю за виконанням державного бюджету.

Підтримка міжнародними організаціями інститутів громадянського суспільства в Україні, по-перше, дає змогу в умовах економічної кризи звільняти державу від реалізації надмірно обтяжливих для неї соціальних завдань, по-друге, підвищувати якість політичних і публічно-правових рішень завдяки повнішому врахуванню потреб населення, альтернатив і можливих наслідків рішень; а по-третє, забезпечує перетворення громадського сектору на альтернативу та конкурента владного сектору в соціальній і політичній сферах.

Значна протестна активність громадськості для захисту своїх соціально-економічних інтересів сприяє набуттю громадянами практичного досвіду обстоювання власних прав, а також стимулює поширення активістських орієнтацій в українському суспільстві. У більшості випадків ініціативи неурядового сектору,

підтримані міжнародними донорськими організаціями, продовжують відігравати ключову роль у захисті прав людини і виконувати роль каталізатора в реформуванні внутрішньої державної політики.

У ході проведеного дослідження Інститутом з'ясовано, що українські ОГС мають ще чимало перешкод щодо взаємодії з міжнародними організаціями у трьох основних сферах: визначення міжнародних джерел фінансування, які відповідали б їхнім потребам, утвердження себе як надійних партнерів міжнародних організацій та реагування на негативне політичне середовище. Виявлено, що окрім відсутності належної фінансової підтримки, яка має надаватися владою для ОГС, державному регулюванню дотепер не вдалося також створити достатніх умов для потужної підтримки соціальних проектів громадянського суспільства та діяльності громадських об'єднань і благодійних організацій.

Докладніше результати дослідження висвітлені на сайті журналу Верховної Ради України «Віче» за посиланням <http://www.viche.info/journal/4540/>

За матеріалами ССН НОВ Президії НАН України

Матеріали опублікували: Прес-служба НАН України